

τρέπτος, ἀμετάτρέπτος, ἀμετάβλητος, ἀπερίτρέπτος.

2) ἀνυπέθετος, ἀμετάθετος. = НЕУЛОЖНЫЙ.

Непреλόжнw (-нѣ). ἐπιρ. ἀτρέπτως, ἀμεταβλήτως.

2) ἀνυπερθέτως, (ἀμεταθέτως) = НЕУЛОЖНw.

Непремѣнный, αἰ, ρε. ἐπιθ. ἀπαράλλακτος, ἀμετάβλητος. καὶ = НЕΠРЕΛΟЖНЫЙ.

Непрестаемый, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μτχ.) = НЕПРЕСТА́ННЫЙ = НЕПРЕСТАЮ́ЩИЙ.

(ἐν τισιν ἐκδόσεσι κεῖται непрестаемый, ἀλλ' ἴσως ἡμαρτημένως)

Непрестанный, αἰ, ρε. ἐπιθ. ἀπαυστος, ἀκατάπαυστος, ἀδιάλειπτος, ἀληκτος, ἀδιάκοπος.

Непрестанныw. ἐπιρ. ἀπαύσως, ἀπαυστί, ἀκαταπαύστως, ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπως.

Непроходимый, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀπέραστος, ἀπέρατος, ἀπέραντος. 2) = ВЕЗКО́НЧНЫЙ.

Непреворимый, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μτχ.) = НЕПРЕВОРИ́МЫЙ.

Непреводолѣваемый, αἰ, ρε. μτχ. παθ. τοῦ ρ. преудо-

лѣваю. ὁ μὴ ὑπερνικώμενος, μὴ ὑπερισχυόμενος. καὶ = НЕПРЕВОРИ́МЫЙ.

Непредолѣнный, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μετχ.) = НЕПРЕВОРИ́МЫЙ.

Неприкосновенный, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀναπτος, ἀνέπαφος, ἄθικτος, καὶ ὁ μὴ ψαυσθεὶς ἢ μὴ ψαυόμενος.

Неприличный, αἰ, ρε. ἐπιθ. ἀνάρμοστος, ἀκατάλληλος, ἀνεπιτήδειος, ἀπρόσφορος. πρβλ. НЕПОДÓБНЫЙ

Неприωщенный, αἰ, ρε. ἐπιθ. = τῷ ἐπομ.

Непріωщенный, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀκοινώνητος, ἀλέτοχος, ἀμετάληπτος, ἀμέθεκτος, ἀμύητος (109. ἀνίερος).

Непріятный, αἰ, ρε. ἐπιθ. ἀπρόσδεκτος. 2) = НЕГÓДНЫЙ.

Непроходимый, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μτχ.) = НЕΠΡΟΧÓΔΝΗЙ.

Непроходный, αἰ, ρε. ἐπιθ. ἄβατος, ἀδιάβατος, ἀδιόδευτος.

Непрощенный, αἰ, ρε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀτυγχώρητος, ἀσύγνωστος, καὶ ὁ μὴ συγχεχωρημένος.